

5 грудня Україна та світ відзначають Міжнародний день волонтера

Міжнародний день волонтера

Дякуємо!

Офіційна назва цього дня - Міжнародний день добровольців в ім'я економічного і соціального розвитку.

Проголошений він рішенням 40-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН 17 грудня 1985 року на знак визнання важливої ролі добровольчих та інших організацій у соціальному й економічному розвитку суспільства.

Волонтер – у перекладі з англійської мови означає добровільний помічник. Це люди, які цілком безоплатно працюють будь-де, де потрібна їхня допомога: у дитячих будинках, притулках, школах-інтернатах і будинках для людей похилого віку тощо.

Анрі Дюнан

Історія

Вважається, що роком виникнення волонтерського руху є 1859 р.

Саме цього року журналіст Анрі Дюнан після битви під Сольферіно запропонував створити Червоний Хрест як об'єднання, члени якого працювали б на добровільних, безоплатних умовах, надаючи першу медичну допомогу пораненим бійцям.

Після Першої світової війни, у 1920 році у Франції, під Страсбургом, був реалізований перший волонтерський проєкт за участю німецької та французької молоді, в рамках якого волонтери відновлювали зруйновані війною ферми в місцях найбільш запеклих боїв між німецькими та французькими військами. Пізніше цю естафету підхопила Індія і рух поширився світом. У 1987 році у світі налічувалося 80 мільйонів волонтерів, на початок XXI століття — понад 100 мільйонів.

Згодом волонтерський рух поширився по всьому світу.

Волонтерська діяльність в Україні

Українцям здавна притаманні традиції взаємодопомоги, але роком народження українського волонтерства по праву можна вважати 2014 - саме Революція Гідності дала поштовх розвитку волонтерства в нашій країні, яке з поодиноких спорадичних випадків виросло в потужний громадянський рух. Ці люди заради ближнього жертвували всім, чим лише могли: часом, грошима, а іноді й життям.

А далі були трагічні сторінки в історії незалежної України. Війна в країні, тисячі поранених, біженців, відсутність налагодженої інфраструктури в армії – все це лягло на плечі українських волонтерів.

Саме волонтери збирають по світу гроші й везуть на передову все, що лише можуть, починаючи зі шкарпеток і закінчуючи тепловізорами, приймають біженців, здають кров пораненим, знаходять потрібні ліки, плетуть маскувальні сітки й готують борщові набори.

Запоріжжя також не стоїть осторонь волонтерського руху. Практично у кожному населеному пункті є пункти збору продовольчої допомоги нашим захисникам і жителям постраждалих районів. Згодом сформувалися цілі бригади волонтерів, які, практично, щотижня їздять туди, де найбільше потрібна технічна, продовольча і моральна підтримка як воїнам, так мирному населенню.

У Запоріжжі волонтери та айтішники розробили розвідувальний безпілотник. Літак-розвідник назвали **FALCO**, що в перекладі з латинської означає Боривітер тобто український степовий сокіл, який може зависати над здобиччю та атакувати її раптово. Це літак тактичного та бригадного рівня. Його оснащено кількома камерами, що дає великий функціонал для розвідки. Наразі розробники вже мають певну кількість комплексів, що незабаром безоплатно будуть передаватися до війська на Запорізькому напрямку.

У Запоріжжі волонтерські організації передали медичне обладнання та препарати для трьох громад області, які знаходяться на лінії бойових дій.

Сьогодні волонтери активно працюють, підставляючи плече допомоги нашим захисникам, медичним працівникам, людям, які опинилися у складних життєвих обставинах, або ж мають суттєві проблеми зі здоров'ям.

Надійний захист для наших бійців – запорізькі волонтери налагоджують виробництво бронежилетів. За словами запорізьких активістів, броня — найбільша потреба Збройних сил і територіальної оборони.

У Запоріжжі волонтери організували підприємство з виготовлення тушонки. Назвали його "Козацька їжа". Кажуть, що за час війни вже встигли нагодувати цілу дивізію.

Люди які кожного дня роблять все можливе, щоб громадяни країни які потребують допомоги отримали її у повному обсязі, у гуманітарному штабі СпівДія Запоріжжя.

**Спів
Дія**

З'єднуємо потреби
країни з можливостями
допомоги

Національний університет «Запорізька політехніка» активно займається волонтерською роботою, яку розпочали з першого дня повномасштабної війни в Україні.

В університеті діє програма внутрішньої академічної мобільності, за якою студенти з університетів, що знаходяться на окупованих територіях, можуть продовжити навчання в Національному університеті «Запорізька політехніка».

Наша місія – допомагати вимушеним переселенцям з розміщенням в гуртожитках університету. Кожного дня ми зустрічаємо людей, які були вимушені покинути власний дім і робимо все задля того, щоб тут, у Запоріжжі, вони відчували себе якомога комфортніше.

Опікуватись їх першочерговими потребами нам допомагають благодійні фонди та міжнародні волонтерські організації – кожен переселенець забезпечений речами першої необхідності, продуктовими наборами, постільною білизною, теплими ковдрами.

За весь період повномасштабної війни в гуртожитках університету знайшли тимчасовий прихисток понад 1500 осіб (із них майже 200 — діти), і їх кількість збільшується щодня.

Підтримка від благодійного фонду
«Посмішка ЮА»

Наша співпраця продовжується, і від благодійного фонду «Посмішка ЮА» за підтримки організації Save the Children, ми отримали допомогу у вигляді дитячих наборів для проведення часу в укритті та набори для психосоціальної підтримки дітей. Зважаючи на частоту та тривалість тривог у місті, такі набори — незамінна річ, яка допоможе хоч трошки знизити стан тривожності дітлахів. Дякуємо партнерам за їх небайдужість та за щоденну кропітку роботу!

У гуртожитках нашого університету проживає чимало людей, які були змушені покинути свої домівки. У багатьох родинах є діти і ми робимо все можливе задля того, аби створити безпечні та комфортні умови, надати психологічну підтримку.

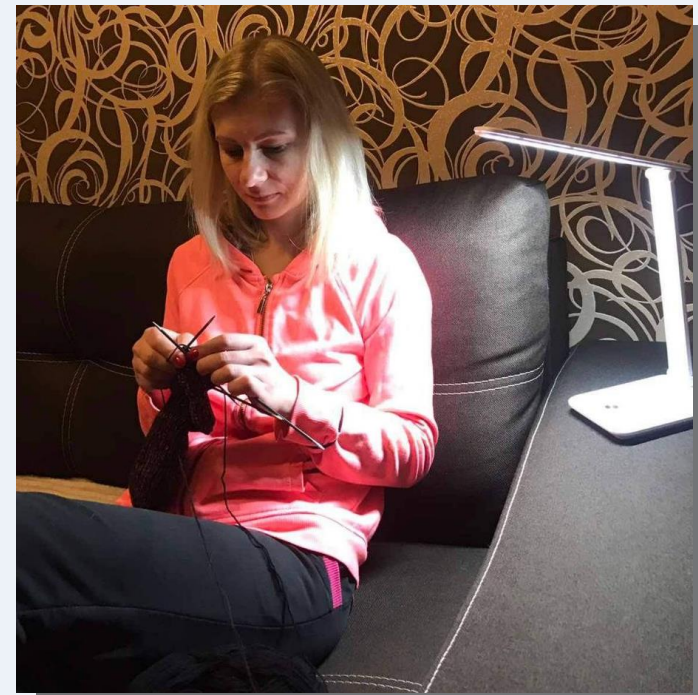
Значний внесок у турботу про малечу робить наш надійний партнер — благодійний фонд «Посмішка ЮА». Ще в травні ми почали спільну роботу з адаптації дітей — фасилітатори фонду щотижня приїздили до гуртожитків університету та грали з дітьми у розвиваючі ігри, в той час як батьки мали змогу послухати тренінги з виховання.

Співробітниці наукової бібліотеки університету теж не залишилися осторонь і долучились до волонтерської справи.

Жінки-майстрині після роботи взялися активно за в'язання теплих шкарпеток. При цьому намагаються проявляти не тільки майстерність, а ще й креативність. Це не просто однотонні сірі шкарпетки, а й з візерунками. Приблизно раз на тиждень шкарпетки збирають і передають волонтерам. Потім відправляють військовим на передову. Вони їх дуже чекають. Коли одягають ці шкарпетки, то кажуть, що наче дома побували.

Яна Селюкова.

Олена Прокопенко

